

Sagt, wo sind die Rosen hin,
Die wir singend pflückten,
Als sich Hirt und Schäferin
Hut und Busen schmückten?

»Mädchen, ach! der Sommer flieht;
Diese Rosen sind verblüht.«

Führe denn zum Bächlein mich,
Das die Veilchen traukte,
Das mit leisem Murren sich
In die Thäler senkte.

»Luft und Sonne glühten sehr!
Jenes Bächlein ist nicht mehr.«

Bringe denn zur Laube mich,
Wo die Rosen stauden,
Wo in treuer Liebe sich
Hirt' und Mädchen fanden.

»Wind und Hagel stürmten sehr;
Jene Laube grünt nicht mehr.«

Sagt, wo ist das Mädchen hin,
Das, weil ich 's erblickte,
Sich mit demuthvollem Sinn
Zu den Veilchen bückte?

»Jüngling, alle Schönheit flieht;
Auch das Mädchen ist verblüht.«

Sagt, wo ist der Sänger hin,
Der auf bunten Wiesen
Veilchen, Ros' und Schäferin,
Laub und Bach gepriesen?

»Mädchen, unser Leben flieht;
Auch der Sänger ist verblüht.«

Kde so moje tičice,
Kam so odletele?
Oh nedolžne pevčice,
Kak' so žvrgolele —

Zanjke b'le nastavljene,
Tič'ke so se vjele vse.

Kde je hladni potok moj,
Kder sem se sprchajal,
Ko skušujav nevarni boj
Mene je obdajal? —

Suša vélika bilà,
Zemlja je popila ga.

Kde je moja utica,
Utica zelena?

Kde je hladna senčica,
Z lipce spletena? —

Hud vihar podrl je njo,
Ah, zelena več ne bo!

Kde je tista deklica,
V vrtu je sedela?

Lepa kakor rožica,
Pesnice je pela —

Hitro, hitro mine čas,
Mine tudi lep obraz.

Kde je pevec zdaj vesel,
Ki je to prepeval?

Naj bi enkrat še zapel,
Kratek čas nam delal! —

Hitro, hitro mine čas,
Ah, ne bo ga več pri nas!

Kdor objektivno presodi obé pesmi, mora pač pritrditi, da je Orožnova pesem samó prost prevod Jacobijevega izvirnika. *Fr. Levce.*

LISTEK.

„Matica Slovenska“. Društvene knjige za leto 1889., posebno „Dušeslovja“ I. del, pošle so do malega. Ker po tej knjigi, zlasti sedaj, ko je izšel nje drugi del, veliko povprašujejo, ustrezajo „Matičinemu“ odboru tisti bivši člani, ki še niso poravnali letošnje udnine in ne mislijo več vztrajati pri „Matici“, ako mu vrnejo I. del „Dušeslovja“, ki zanje nima tolike vrednosti. V zameno dobé kako drugo založno knjigo iste cene. — Vsem društvnikom, ki so lani pristopili na novo, ki imajo tedaj le II. del Erjavčevih spisov, bodi povedano, da je I. del tudi še dobiti po založni ceni

70 kr. — Takisto bo de ustreženo marsikateremu društveniku, ako mu naznanimo, da se „Vodnikove pesmi“ še vedno dobivajo v zalogi „Matice Slovenske“. Cena posamičnim iztiskom je 50 kr.

»Popotnikov koledar za slovenske učitelje, 1891.« Že večkrat smo imeli priliko slovensko občinstvo opozarjati na ta izvrstno in trudoljubivo sestavljeni in urejeni koledar ali bolje šematizem slovenskega učiteljstva, ki je tudi za tekoče leto iznova v mnogih ozirih popravljen in spopolnjen prišel na svetlo. Šematizem obseza poleg raznovrstnega koledarskega drobiža statistički pregled in imenik in poslovni red zveze slovenskih učiteljskih društev, dalje spisek najvažnejših perijodiških in uradnih opravkov šolskih vodstev in krajskih šolskih svetov, šolske praznike, imenik važnejših člankov, ki so bili zadnjih deset let natisnjeni v »Popotniku« (sestavil ga je g. Fr. Kocbek), popis vseh šolskih oblastev t. j. imenik naučnega ministerstva, vseh deželnih, okrajnih in krajskih šolskih svetov po slovenskih deželah ter končno popis in imenik vseh učiteljskih in ljudskih šol po Kranjskem in po slovenskem delu Štajerskega, Koroškega in Kranjskega. Pri vsaki šoli je natančno popisano vse učno osebje, leto kdaj se je ustanovila šola, število razredov, učencev in učenk v vsakdanji in v ponavljalni šoli, kakor tudi število otrok, ki bi bili sploh dolžni hoditi v šolo. Povsod je pridejana tudi opazka, ali ima dotična šola tudi vrt ali drevesnico in v kateri plačilni razred je uvrščena učiteljska služba. Sploh se vidi iz vse knjižice, da se je nje urednik gosp. nadučitelj M. J. Nerat v Mariboru (Reiserstrasse 8) pošteno potrudil, da bi ustregel vsem raznovrstnim zahtevam, katere stavi slovensko učiteljstvo do take knjižice. Mi bi pa želeli, da bi gosp. Nerata ne podpiralo le učiteljstvo, ampak da bi si ta koledar omislil vsakdo, ki ima z ljudskim šolstvom našim kaj opravka, zakaj v osebnih stvaréh mu bode mnogokrat zanesljiv kašipot. Cena njegova je primerna. V platno vezan stoji po 1 gld. 20 kr., z zlato obrezo po 1 gld. 35 kr., v usnje vezan z zlato obrezo in zaklopnico 1 gld. 50 kr. (po pošti 5 kr. več). Dobiva se pri gosp. uredniku Neratu v Mariboru.

»Božič pridnim otrokom.« Slovenski mladini poklonil *Alojzij Vakaj*. Leto prvo. Cena s poštnino vred 15 kr. Maribor 1890. — Ta drobna knjižica obseza na 48 straneh pet kratkih povestij, izmed katerih so bile nekatere že priobčene v „Vrtci“ in „Slov. Gospodarji“. Žal, da o nji ne moremo poročati toli ugodno, kakor bi želeli sami; zakaj knjižica kar mrgoli stilistiških in tiskovnih napak, poleg tega pogrešamo do cela ónega preprostega in lahkega pripovedovanja, katero mora dičiti spise za mladino. Kakó naj umeje dete stavke, kakor: „Čista duša je zmaga malikovanja in nejevere — ter posebno zaupanje v presveti zakrament altarja“ (str. 20.). — Dalje: „Le enkrat mi pride v misel — preteklost — polno sreče, dušnega miru in bogato — dobre otroške vere“ (str. 21.). — „Slednjič dobil sem od pregledavanja orožja in oblačil tujih narodov veselje do potovanja“ (str. 28.). — „Smatrali so me le za dohodninski izvir, da se z menoj prav bogato — okoristijo“ (str. 34.). — „Oh bil sem v dvoumju“ (str. 34.). — „Kadar je bila nadaljevala naša družba drugi dan svojo vožnjo, slišali smo zvona ljube glasove od koder so došli prijazni glasovi“ (str. 41.). — Neizrecno slabi so stavki, kakor: „Mati naju sledejo iz plaščev in se ž njimi vsedeva za mizo“ (str. 22.); . . . „ker domišljija moja je bila pripravna se pečati s tujimi narodi“ (str. 22.); . . . „kako sta blažena Marija in Jožef v Betlehem potovala ter tamkaj bil Jezušček v štalici (sic!) rojen in v jaslice položen, a zraven sta bila oslek in volek“ (str. 23.). — „Kadar je bila zima prve svoje kosmiče po pusteji zemlji raztresla, sem vprašal pismeno stariše, bi-li v Božiču zopet domov potoval, so oče sklenili, naj rajši ostanem v Berolinu pri teti“ (str. 28.). — Na strani 31. čitamo stilistiški néstvor „. . . ni mi bilo možno tega darú storiti“; na str. 33. . . . „prevzamem zopet svoje učenje“; na str. 36. . . . „ne najde